Your musical journey in Australia.

I feel very blessed, because it has been a wonderful and fulfilling journey. Immigrated to Australia in September 2016. Once, I met few people from Adelaide Drumming Community and I played my music there. They recognized my music talent without me giving an explanation about it. After that, one person from the Drumming Community connected me to perform the music at Trinity Church in November 2016. Thus performing Sufi music in Adelaide to a live audience became a reality. It was a beautiful experience among a crowd of 200-250 people and I became very emotional with the audience response.

What's the receptiveness of Australians and other multicultural people in terms of Sufism and Sufi Music?

Australia as a multicultural community already had an admiration for this unique genre of music, that is Sufi music. Renowned Sufi musician, the late Ustad Nusrat Fateh Ali Khan who toured Australia in 1992 and in 1995 had a major role in promoting Sufi music in this country. I am so amazed with Australian's interest in Sufi music. They have good insights about Sufism and Sufi music. Whenever I perform concerts, people approach and talk to me in detail about Sufi music, Sufi poets, books etc. The audience in Australia are very receptive and open towards world music and has big heart to create spaces and opportunities.

Awards

1. UNESCO city of music award at South Australian Music Awards 2020 for Best International collaboration for song " MaulaYali"
2. Global music award (Outstanding Achievement Category) for song "Saavan"
3. American Track Music Award TMA – Best International song of the month for "Saavan"

LINKS

Haseebi : Recent International collaboration between Adelaide, Calgary and Karachi

https://www.youtube.com/watch?v=YUMgnjkJgyE

Saavan : Global Music Award and TMA

https://www.youtube.com/watch?v=VD9FFnrbfIM

Maula Ya Ali: UNESCO city of Music Awards

https://www.youtube.com/watch?v=8czLdUoHAqY

Ali Ali (Manqabat) feature film Track

https://www.youtube.com/watch?v=9WthawMedes

തിരിച്ചുവരവ്

ഈ മഴയിൽ,
നനഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന
നിന്റെ ഇലകളെ നോക്കി
ഞാൻ വെറുതേയിരിക്കും..
മഴ പൊഴിക്കുന്ന,
ഓർമകളുടെ മഴത്തുള്ളികൾ
ഓരോ നിമിഷവും
നിന്നെ ചേർന്ന് നിന്ന്–
പിന്നെ
പിടി വിട്ട് താഴേക്കുവീഴുന്നതും
നോക്കി..

ചിലപ്പോഴെങ്കിലും
നമ്മെവിട്ട് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവർ
പോകുന്ന വേളയിൽ
നമ്മളൊരു പുതുനാമ്പു നടും..
അവരുടെ ജീവനുറങ്ങുന്ന
കുഴിമാടത്തിൽ..
എന്നാൽ
നീ ജീവിച്ചിരിക്കെ തന്നെ
ഞാൻ ഈ മരം
നിനക്കായി നട്ടിരിക്കുന്നു..
ഓർമകളുടെ മഴയും വെയിലും
മാത്രമായിരിക്കണം
നിനക്ക് വളമായത്..
വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം നീ
മഞ്ഞപ്പൂക്കൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതമായി
എന്നിൽ ചേർന്ന് നിൽക്കുന്നു.
ഓർമകളുടെ സുഗന്ധത്തേക്കാൾ,
നീ എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ
തായ്‌വേരാകുന്നു.

ഓരോ മനുഷ്യനും,
ചില നേരങ്ങളിൽ...
ചില കാലങ്ങളിൽ
നമ്മുടെ യാത്രയിൽ
കൈ ചേർത്തു പിടിക്കുന്നു..
വഴിവിളക്കാവുന്നു..
പറിച്ചെറിയാനാവാത്ത വിധം
നമ്മൾ തന്നെയായിത്തീരുന്നു..
പിന്നെയൊരുനാൾ,
യാത്ര പറയാതെ ഇറങ്ങിപോകുമ്പോ–
അതിന് മുൻപേ ഞാൻ
നിനക്കുവേണ്ടിയുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ
വിത്തുകൾ മണ്ണിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ
വിതച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

അങ്ങനെ ഓരോ മരവും
ഓരോ മനുഷ്യരുടെ പേര്
എന്നെ ഓർമപ്പെടുത്തുന്നു..
വീണ്ടും കണ്ടെടുക്കാനിഷ്ടപ്പെടുന്ന
ഓർമകളുടെ സുഗന്ധമാകുന്നു.

ഈ നിമിഷം,
ഈ മരങ്ങൾക്കിടയിൽ
ഒറ്റയ്ക്കിരിക്കുമ്പോഴും..
ഞാൻ ഒറ്റയല്ലാതാവുന്നു..
ഞാൻ സ്നേഹത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട
ഓർമകളുടെ ദ്വീപായി മാറുന്നു..

സുമി അനിരുദ്ധൻ

അഡ്‌ലെയിഡിലെ നർത്തകികൾ

ഊർമിള കൃഷ്ണദാസ്

" അഡലെയ്ഡിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റത്തിനൊപ്പം മലയാമയുടെ മണ്ഡപത്തിൽ മുദ്രകളും ചുവടുകളും നൂപുരങ്ങളുമായി സ്ഥാനമുറപ്പിക്കുക കൂടിയാണ് പ്രിയ രമേഷും അഖില ഗോവിന്ദും ചെയ്തത് "

അഖില ഗോവിന്ദ്

'തൊട്ടതെല്ലാം പൊന്നാക്കുക' എന്നത് ചിലരെയെങ്കിലും സംബന്ധിച്ച് വെറുമൊരു പഴമൊഴി അല്ല! ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടെ പരിശ്രമിച്ചാൽ നൃത്തത്തിന്റെ വഴിയിലും ഏതൊരു ഭൂമികയും വെട്ടിപിടിക്കാം എന്ന് തെളിയിച്ച കലാകാരിയാണ് അഡ്ലെയിഡിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട നർത്തകിയും നൃത്ത അദ്ധ്യാപികയുമായ അഖില ഗോവിന്ദ്. 'നൃത്യ ഡാൻസ് അക്കാദമി' എന്ന സ്ഥാപനം നടത്തുന്ന അഖില തന്റെ നൃത്ത ജീവിതത്തെ കുറിച്ചും നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചും അമ്മ പ്രവാസി മാഗസിനോട് മനസ്സ് തുറക്കുന്നു.

നൃത്തത്തിലേക്കുള്ള താൽപര്യം

അച്ഛന്റേയും അമ്മയുടെയും താല്പര്യപ്രകാരമാണ് വളരെ ചെറുപ്രായത്തിലെ നൃത്തം അഭ്യസിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വലിയ താല്പര്യം തോന്നിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും പിന്നീട് കുറച്ചു മുതിർന്നപ്പോൾ സ്വന്തമായ ആഗ്രഹം കൊണ്ട് വളരെ ചുരുങ്ങിയ വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പരമാവധി എല്ലാ നൃത്ത രൂപങ്ങളും പരിശീലിച്ചു.

ഗുരുക്കന്മാർ

സ്വന്തം ഗുരുവായ ഗിരിജ ചന്ദ്രന്റെ കീഴിൽ ഭരതനാട്യം, കുച്ചുപുടി, മോഹിനിയാട്ടം എന്നിവയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ റിഗാറ്റ കൾച്ചറൽ സൊസൈറ്റിയിൽ നിന്നും ശിക്ഷണം നേടി. നാലുവയസ്സ് മുതൽ ഡിഗ്രി കാലഘട്ടം

വരെ ഒരേ ഗുരുവിന്റെ കീഴിൽ പഠിക്കാനുള്ള ഒരു ഭാഗ്യവും എനിക്കുണ്ടായി.

ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള ചേക്കേറൽ

ഓസ്ട്രേലിയയിൽ വന്ന ശേഷം 2012 ൽ വരുംവരായ്കകളെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ ചിന്തിക്കാതെയാണ് 'നൃത്ത്യ ഡാൻസ് അക്കാദമി' എന്ന നൃത്ത വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുന്നത്. അന്ന് നേരിട്ട പ്രധാന വെല്ലുവിളി ആളുകൾക്ക് ശാസ്ത്രീയ നൃത്ത രൂപങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള അവബോധമില്ലായ്മ ആയിരുന്നു. എന്നും ആളുകൾ സിനിമാറ്റിക് ഡാൻസ് മാത്രം പഠിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആറു വയസ്സിനു മുകളിലുള്ള കുട്ടികൾക്കാണ് നൃത്ത്യ ഡാൻസ് അക്കാദ മിയിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുക. ഭരതനാട്യം, മോഹിനിയാട്ടം, കുച്ചുപ്പുടി എന്നീ നൃത്ത രൂപങ്ങളാണിവിടെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നത്.

വിജയരഹസ്യം

നൃത്ത വിദ്യാലയം തുടങ്ങിയിട്ട് പത്ത് വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ ധാരാളം വിദ്യാർഥികളെ നൃത്തത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ചാരിതാർത്ഥ്യവും സന്തോഷവും പറഞ്ഞറിയിക്കാനാകാത്തതാണ്. ഭർത്താവിന്റേയും കുട്ടികളുടെയും ശക്തമായ പിന്തുണയും സ്വന്തം കഠിനാധ്വാനവുമാണ് ഈ വിജയങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം.

ഫിറ്റ്നസ്

നർത്തകി ആകണമെങ്കിൽ പരിശീലനത്തിനൊപ്പം ഫിറ്റ്നസ് നിലനിർത്തേണ്ടത് വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. അതിനാൽ എന്നും ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപ് 15 മിനിറ്റെങ്കിലും കുട്ടികളെകൊണ്ട് എക്സെർസൈസ് ചെയ്യിക്കാറുണ്ട്.

ഒരിക്കൽ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ പ്രശസ്ത നർത്തകി മേതിൽ ദേവികയുടെ ഒരു പരിശീലനക്കളരിയിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോഴാണു നൃത്ത പരിശീലനത്തിന് മുൻപുള്ള വാമിംഗ് അപ് സെഷന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാകുന്നത്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ യോഗയും സ്ട്രെച്ചിങ്ങും കൂടി ചേർന്നുള്ളൊരു എക്സർസൈസ് രീതിയാണ് പിന്തുടരുന്നത്. ഇത് കുട്ടികൾക്ക് നൃത്തം ചെയ്യുമ്പോഴുള്ള ശരീര വഴക്കത്തിനു വളരെ സഹായകമാകുന്നുണ്ട്.

പ്രോഗ്രാമുകൾക്കുള്ള ക്ഷണം വരുമ്പോൾ സംഘാടകരുടെ അഭിപ്രായം മാനിക്കുകയും, കാണികളുടെ ഇഷ്ടങ്ങളും കൂടെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്താണ് ഏതു തരത്തിലുള്ള നൃത്ത രൂപം അവതരിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നത്.

പുതിയ തലമുറയ്ക്കുള്ള സന്ദേശം

ഒരു പരിപാടി അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതിനപ്പുറം നൃത്തത്തെയും നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെയും കുറിച്ച് പഠിക്കാനുള്ള ഒരുപാധിയായി നൃത്ത പഠനത്തെ കാണുക. മറ്റാരുടേയും നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിയല്ലാതെ സ്വന്തം ആഗ്രഹപ്രകാരം അർപ്പണബോധത്തോടെ മുന്നേറിയാൽ ആർക്കും നൃത്തത്തിന്റെ പാതയിൽ വിജയം സുനിശ്ചിതം.

അഡ്ലെയിഡിന്റെ കലാസദസ്സുകളിൽ എന്നും നിറഞ്ഞു ജ്വലിക്കാൻ അഖിലയെ ജഗദീശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

> “ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടെ പരിശ്രമിച്ചാൽ നൃത്തത്തിന്റെ വഴിയിലും ഏതൊരു ഭൂമികയും വെട്ടിപിടിക്കാം എന്ന് തെളിയിച്ച കലാകാരി മാരാണ് അഖില ഗോവിന്ദ്, പ്രിയ രമേഷ് എന്നിവർ ”

പ്രിയ രമേഷ്

ജന്മനാടിനെയും ഉറ്റവരേയും വിട്ട് പ്രവാസിയാകാൻ തീരുമാനിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയുടെയും സ്വപ്നമാണ് അന്യനാട്ടിൽ ഒരു തൊഴിൽ അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തമായി ഒരു മേൽവിലാസം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നത്. അതുപോലൊരു നേട്ടം കൈവരിക്കാനാവുന്നത് ചെറുപ്പം മുതൽ കൂടെ കൂടിയ നൃത്തത്തിൽ കൂടിയാണെങ്കിലോ? അത് നൽകുന്ന സംതൃപ്തി, വേറെ തന്നെയാണ്. അത്തരമൊരു അപൂർവ്വ സൗഭാഗ്യത്തിനുടമയാണ് അഡ്ലെയിഡ് മലയാളികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നർത്തകി പ്രിയ രമേഷ്. കഴിഞ്ഞ പത്ത് വർഷമായി 'കലാലയ സ്കൂൾ ഓഫ് ഇന്ത്യൻ പെർഫോർമിംഗ് ആർട്ട്സ്" എന്ന നൃത്തവിദ്യാലയം നടത്തുന്ന പ്രിയ പിന്നിട്ട വഴികളിൽ നേരിട്ട പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും വിജയരഹസ്യത്തെയും കുറിച്ച് അമ്മ പ്രവാസി മാഗസിനോട് തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നു.

നൃത്തത്തിലേക്കുള്ള താൽപര്യം

മൂന്നര വയസ്സ് മുതൽ നൃത്തം അഭ്യസിച്ചുവരുന്നു. അമ്മയും ചെറിയമ്മയും ആയിരുന്നു നർത്തകി ആകാനുള്ള പ്രചോദനം. മുതിർന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പഠനത്തിൽ പിന്നോക്കമായാൽ പിന്നെ നൃത്തമില്ല, എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടിലും ഒരുപോലെ മികവു പുലർത്തുക എന്നതായി പ്രധാന ലക്ഷ്യം, അങ്ങനെ അച്ഛനും അറിയാതെ ഒരു പ്രചോദനമായി മാറി. വിവാഹത്തിനുശേഷം നൃത്തത്തിനു കൂട്ടായി രമേഷും എത്തി. അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സംഗീതജ്ഞൻ കൂടിയായ രമേഷാണ് പ്രധാന വിമർശകനും പിൻബലവും. രമേശ് തന്നെയാണു കലാലയയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത്. കെ ജെ യേശുദാസ്, കെ എസ് ചിത്ര, സുജാത മോഹൻ തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പല പിന്നണി ഗായകർക്കുമൊപ്പം രമേശ് മേനോൻ നിരവധി സംഗീത നിശകളിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരവും കലകളും വിദേശ രാജ്യത്ത് പ്രചരിപ്പിക്കുക വഴി 2013 ൽ രമേശിനു ഫിലിം ക്രിട്ടിക്സ് അവാർഡ് ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഗുരുക്കന്മാർ

കലാമണ്ഡലം സതി ആണ് ആദ്യ ഗുരു. കലാമണ്ഡലം ഗോപിനാഥ് സാറിന്റെ കീഴിലാണ് നാടോടി നൃത്തം അഭ്യസിച്ചത്. പിന്നീട് നൃത്ത അദ്ധ്യാപികമാരായ രാജലക്ഷ്മി, സരള എന്നീ സഹോദരികളുടെ കീഴിൽ പഠനം തുടർന്നു. ബോംബെയിലേക്ക് താമസം മാറിയപ്പോൾ ജയശ്രീ നായർ ആയിരുന്നു ഗുരു. പിന്നീട് രാധാ ശിവകുമാറിന്റെ കീഴിൽ നൃത്തപഠനം തുടർന്നു. കലാമണ്ഡലം രീതിയിൽ ആയിരുന്നു കുട്ടിക്കാലം മുതൽ നൃത്തം അഭ്യസിച്ചതെങ്കിലും കുറച്ചു മുതിർന്നപ്പോൾ കലാക്ഷേത്ര രീതിയിൽ ആകൃഷ്ടയായി ആ രീതിയിലേക്ക് മാറുകയായിരുന്നു. അതുപോലെ പ്രശസ്ത മോഹിനിയാട്ടം നർത്തകി

ഗോപിക വർമ്മയുടെ കീഴിലും പഠനം തുടരുന്നു. 2011 ൽ ഗുരുവായ, കലൈമാമണി ഗോപിക വർമ്മയാണ് കലാലയ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്.

ഓസ്ട്രേലിയയിലേക്കുള്ള ചേക്കേറൽ

2010 ൽ ഏകമകൻ അഖിലിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായാണ് ബോട്സ്വാനയിൽ നിന്നും അഡ്‌ലെയിഡിലേക്ക്‌വരുന്നത്. ഇവിടെ ഒന്നും ശരിയായില്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുപോകാം എന്ന് കരുതിയെങ്കിലും, വന്ന് ഒരാഴ്ചയിൽ തന്നെ പ്രിയയ്ക്ക് ഒരു ഐ ടി കമ്പനിയിൽ ജോലി ലഭിച്ചു. തുടർന്ന് ഒഴിവു സമയം നൃത്തത്തിനു മാറ്റിവെക്കാനും സാധിച്ചു.

തിരക്കുള്ള ഐ ടി പ്രൊഫഷണൽ കൂടിയായ പ്രിയ ദിവസവും കുറഞ്ഞത് മൂന്നു മണിക്കൂറെങ്കിലും നൃത്തതിനായി മാറ്റി വയ്ക്കുന്നു. ശനി, ഞായർ അടക്കം ആഴ്ചയിൽ ആറു ദിവസം ക്ലാസുകൾ ഉള്ള കലാലയയിൽ ഇരുനൂറിൽ പരം വിദ്യാർത്ഥിനികൾ അഭ്യസിച്ചുവരുന്നു.

വിജയ രഹസ്യം

ഈ വിജയത്തിനു പിന്നിലെ രഹസ്യം എന്തെന്ന് ചോദിച്ചാൽ പ്രിയയ്ക്ക് ഒരു ഒറ്റ ഉത്തരമേ ഉള്ളു കഠിനാധ്വാനം, പിന്നെ കുടുംബത്തിന്റെ ശക്തമായ പിന്തുണ.

ഫിറ്റ്നസ്

കുട്ടികൾക്ക് അടവുകൾ കളിച്ചു കാണിച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ സ്വന്തം ഫിറ്റ്നസ് നിലനിർത്താൻ സാധിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ ഫിറ്റ്നസ്സിനായി ഒരു വാം അപ് സെഷൻ ക്ലാസ്സിനു മുൻപായി നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സംഘാടക മികവ്

പഠനകാലം മുതൽ നല്ലൊരു സംഘാടക എന്ന നിലയിൽ കഴിവ് തെളിയിച്ച വ്യക്തിയാണ് പ്രിയ. കോളേജ് പഠന കാലത്ത് ആർട്സ് ക്ലബ് സെക്രട്ടറി, ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നീ പദവികളിലൂടെ നേടിയെടുത്ത സംഘാടനപാടവം അഡ്‌ലെയിഡിൽ സംഘടിപ്പിച്ച പല കലാപരിപാടികൾക്കും വലിയ മുതൽക്കൂട്ടായി. മെൽബണിലും, അഡ്‌ലെയിഡിലും സൂര്യ ഫെസ്റ്റിവലിന്റെ ഭാഗമായി നടത്തുന്ന പരിപാടികൾ മുഴുവനും പ്രിയ-രമേശ് ദമ്പതികളുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. കലാലയ വർഷാവർഷം നടത്തിവരുന്ന 'അമെയ്സിംഗ് ഇന്ത്യ' എന്ന നൃത്ത സംഗീത സന്ധ്യ വളരെയധികം പ്രശസ്തി നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയാണ്. ഏറ്റെടുക്കുന്ന പരിപാടികളെല്ലാം വളരെ വിജയകരമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ മൂന്നു പേരടങ്ങുന്ന ഈ കുടുംബം കാഴ്ചവെക്കുന്ന കഠിനാധ്വാനം, ആത്മാർപ്പണം എന്നിവ പ്രശംസനീയമാണ്.

ഓസ്ട്രേലിയയിലെ പ്രശസ്ത ഇന്ത്യൻ കലാകാരന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു നൃത്ത-സംഗീത നിശ സംഘടിപ്പിക്കാനും കലാലയക്ക് പദ്ധതി ഉണ്ട്.

പാരമ്പര്യ കലാരൂപങ്ങളെ വിദേശീയർ എങ്ങിനെ നോക്കികാണുന്നു

വിദേശീയർക്ക് ഈ കലാരൂപങ്ങളെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനം ഒട്ടും കുറവില്ല, എന്നാലും ക്ലാസ്സിക്കൽ നൃത്ത രൂപങ്ങളിൽ കുറച്ചു കൂടി ചടുലമായ അടവുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി അവർക്ക് ആസ്വാദ്യമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്.

വരും തലമുറയ്ക്കായുള്ള സന്ദേശം

ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയിലും ആത്മാർപ്പണത്തോടെ മുഴുകുക, ലക്ഷ്യ ബോധത്തോടെ നീങ്ങുക. പഠനത്തോടൊപ്പം തന്നെ കലയെയും മുന്നോട്ട് കൊണ്ട് പോകുക.

പ്രിയയുടെ വരാനിരിക്കുന്ന എല്ലാ സംരംഭങ്ങൾക്കും
വിജയാശംസകൾ നേർന്നു കൊള്ളുന്നു.

Harrowing Experience of Work Place Bullying

"Bullying"; when you hear about workplace "bully", you might be picturising a loud and demanding man/woman shouting at work or in a meeting. Remember, bullying is not always loud or aggressive, it happens even through silent gestures which can harm your peace of mind. Here, two friends, Deena Saju and Divya Bejoy reveal their strange and unpleasant experience regarding workplace bullying.

What is Workplace bullying? How do you recognise that?

Deena: In simple words, workplace bullying is repeated, and unreasonable behaviour directed towards a worker or group of workers that creates a risk to health and safety.

Bullies don't always fit into a specific category, even though it's helpful to be able to recognise the common patterns of bullying behaviour. Depending on the nature and context of the conduct, bullying behaviours can include:

- The making of vexatious allegations against a worker.
- Spreading rude and/or inaccurate rumours about an individual,
- Conducting an investigation in a grossly unfair manner.
- Aggressive and intimidating conduct.
- Belittling or humiliating comments.
- Victimisation.
- Practical jokes or initiation.
- Exclusion from work-related events.
- Unreasonable work expectations.

Personal Experience

Deena:- I joined in an organization in 2014 and received a good acknowledgment from my manager for the first two years. After that, he started to show a kind of targeted approach towards me. Sometimes it used to be less obvious as well. It started with over-loading me with work or not providing enough support I needed for training or completing certain projects, setting deadlines that are impossible to meet etc.. For example, I am a social worker and I have very limited knowledge about Information Technology. Once my manager asked me to do web page designing. I was ready to do the assigned job but only if he could provide me with essential training and support. But he was not ready to provide any such professional support. At that moment, I realized that this is not the right way and decided to investigate it. I reported each and every incident to HR via email. It took nearly 2 years for me to realize that I was constantly been bullied by the manager in multiple ways with unreasonable work expectations, victimization, belittling, aggressive, intimidating conduct. Still, I tried and eventually ended up on stress leave which was not something that happened instantaneously.

The stress built up over the years made me anxious and less confident and had a lot of psychological impacts on me. HR asked me to work under different management and it went like that for a year. Then I came back under the same manager and the story repeated. I did end up with more psychological trauma and decided to fight till I get justice. I went to tribunal

and there I proved the stress that I had gone through over the years and my leave, medical expense everything been paid back by the organisation itself. But the main issue was not been resolved though-Still I had to work under the same manager due to our work pattern. Then I resigned from my permanent job as I did not want to go through the same issues once again and put my mental health in trouble. I joined a different organisation but the impacts of bullying have not left me completely, mainly in regards to gaining confidence and trusting people.

Divya:- My experience is not much different. I joined in a government organisation in 2011. The problems started in 2016/2017. The manager who was a 'Bully' was not my direct manager. I was doing permanent night shifts for the first five years and had very little interaction with supervisors and managers.

One day I received an email from the 'bully' manager and it was a false accusation on me regarding a test report. I replied to that email with an evidence to prove my innocence. After that incident, things changed dramatically. The said manager started bullying me with "Excessive performance monitoring". I went through all types of bullying including unwanted or invalid criticism and blame without factual justification. I was targeted and was treated differently from the rest of my team. Even though my "Performance Review and Development" of previous years were without any such negative feedback, I have been asked to go for several training sessions but without changing my work pattern or schedule. Most of the time,the so called training was not training, instead I was doing my regular duties and was working independently with minimal or nil supervision. She was using my skills and experience, in busy shifts in the name of Training. One of my supervisors, who conduct training provided a written document saying that I do not require any further training as I am competent in what I am doing. The manager was not ready to take that feedback from the person, who closely monitored me and trained me. Instead, she threatened the supervisor for providing feedback without her knowledge.

The manager was targeting me in every possible way and was exerting her power on me. She even blocked my chance of getting promoted to a higher position, that was totally deserving to me. Then I approached the union seeking help. During the meeting she accused me with many humiliating comments regarding my performance, behaviour, and teamwork. That

Divya Bejoy & Deena Saju

was the moment everything got triggered and I realised how badly I have been treated and bullied over the years. Then I went for a stress leave as per the instruction from GP, considering the stress that I had gone through. Incident was reported to the appropriate authorities and a complaint was made to relevant work cover authority. After few months, I had been moved to a different hospital considering my GP's and psychologist's recommendations regarding my mental health. I became very anxious, sensitive and emotional. I lost confidence and trust in people around me. My case is still under investigation even though it's been nearly two years.

Impacts of Bullying

Deena:- It affected me in several ways. I was showing depressive symptoms. I was anxious and was with very low self-esteem. I lost interest in daily and social activities and had lesser interaction with friends. There was a feeling of isolation. I lost connection with everything and deteriorated the relationship with family and friends. There were mood swings and started crying easily for no reason. I started questioning about my self-worth, and my confidence level dropped down to the bottom. It affected my family life. I was on stress leave for months.

Divya :- Being a victim of bullying affected me both physically and psychologically. I became very anxious and had trouble sleeping, that I never experienced before in my life. I lost interest in daily activities and gained lot of weight. The stress was unbearable and I lost interest in everything and was showing hopelessness. There was an incapacity to work and concentrate. My self-esteem got hurt. My blood pressure shot up and I started taking blood pressure tablets on regular basis.

Process that you went through (both organisational and personal journey) after realizing that you have been bullied?

Deena:- Before I made any move I informed HR first and filed an "Incident Report". I consulted with my GP and he referred me for taking stress leave considering my situation. I decided to go with the work cover procedure. I filed a complaint against my manager and there was an investigation on the basis of that complaint. I felt that the investigating officer was more in favor of my manager, even though he was a designated person to enquire about my psychological injury. When I decided to go with work cover procedure, my GP warned me that it is going to be very complicated and the psychological injuries are very hard to prove. I decided to go further, thinking that someone should react against these types of bullying. Journey was tough, and they rejected my claim 2 times and then I decided to go to Tribunal. At the end, I was ready to go to court

> "Bullies don't always fit into a specific category, even though it's helpful to be able to recognise the common patterns of bullying behaviour."

but before that, they agreed to my demands and I was reimbursed my leave and medical expenses.

The journey is stressful as it is our responsibility to defend ourselves and prove the point. My HR was supportive as much as they can. During the investigation process I have gone through a "fitness for duty assessment" and the psychiatrist report came with the comment that "She is fit for duty and she can work as far as its under different manager. They recognised the issue and changed the manager for a year. After a year I had to work under the same manager and the issues got worsened again. I decided to resign my job in order to keep myself away from more mental trauma.

Divya:- After the meeting on mid-June 2019, I was very stressed and emotionally unstable. I consulted my GP and the doctor gave me the sick certificate. I filed an incident report and informed the concerned authorities. My GP provided the essential support documents as well. I made an official complaint to relevant work cover authority. I decided to go with Work cover procedures. After few days I received assistance from Return to Work representatives whose job is to support me in order to get back to work. There was an investigation held regarding the incident. I had to provide evidence to an external investigation agency. Then, there was a Psychiatrist appointment to check my mental health fitness. The report came up with the comment "there is a stress but that could be due to the effective administrative action". As you said, they recognised the stress in my case as well and I was moved to work under different location as a part of suitable working arrangements. After all these stressful events, my claim was rejected. Then I approached union and decided to go to tribunal with the help of union representatives. Their lawyer advocate for me and negotiate with my employer on my behalf. After many meetings and talks now the organisation is ready to pay back all my annual

leave, toils and my medical expenses. In my case, I can't say I am fully happy with the outcome. It is true that I got full support in terms of return to work training and placing me back to work. The time and energy that I invested for this procedure was unimaginable. At the same time, the bullied manager was always safe and was not anywhere in the screen at all. It was my journey, I was bullied by a manager who was safe, but my mental health had been affected and I myself had to defend and prove that.

If you were to go through a different version of bullying, will you be able to recognise?

Deena:- Bullies don't have a specific pattern. So it will be hard to recognise if it is from a different person with different tactic. I think after going through all these issues and trauma I will be more cautious and vigilant. I may be able to recognise if the same type of bullying happens.

Suggestions to the people who is facing work place bullying?

Deena:- If you been bullied and decided to fight for your rights, always make sure you have got enough emotional strength and good support systems like good friends and family. Think is it worth? Do I have to invest my whole time and energy on it? if your answer is Yes, first try to resolve the problems internally by informing HR or the higher authority. Always track and record what you did.

On the other hand, from my personal experience, I feel its always better to look for new job especially if your company doesn't have a policy or culture you trust to squash bullying swiftly and forcefully.

Divya:- Yes, as you said this is a long process and require lot of energy and time. If you have decided to fight against bullying make sure you have got both.

Keep records of specific incidents, dates/time and any witnesses.

Speak with your manager/supervisor, health and safety representative or union representative (if you have one).

Keep records of whom you spoke to and when.

Also make sure you are aware of the laws and protocols regarding your rights.

On the finishing note, our cultural background and upbringing have a major role in being a victim of bullying. In countries like India, we have been taught to respect our elders/managers/ higher authorities. For us whatever the managers/supervisors ask us to do is part of our job. So the upbringing got a major role in how we recognise and react to bullying. As we are migrants, our socio- economic support is very less and there is always an uncertainty/fear factor in us however financially or emotionally stable we are. We must understand that we have equal rights just like any others in this country and must learn to stand for ourselves.

ഇന്ന് വെള്ളിയാഴ്ച, കഴിഞ്ഞ നാലു ദിവസത്തെ തിരക്ക് പിടിച്ച ഓട്ടം അവസാനിപ്പിച്ച് അസ്തമന സൂര്യൻ ഈ കടലിലേക്ക് മുങ്ങാംകുഴി ഇടുന്നത് കാണാൻ കൊതിച്ചെത്തിയായിരുന്നു ഞാൻ. സാമാന്യം നല്ല തിരക്കുണ്ടായിരുന്ന മണൽ പരപ്പുകളിൽ പന്ത് തട്ടിയും, പട്ടം പറത്തിയും ചെറുതും വലുതുമായ കുട്ടികൾ. അച്ഛനമ്മമാർക്കൊപ്പം ആഴ്ചവസാനം ആഘോഷിക്കാൻ എത്തിയതാണവർ.

തീരത്തെ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ആ ഡാൻസ് ബാറിൽ നിന്നും വരികൾ എന്താണെന്നും അർഥം എന്തെന്നും കൃത്യമായി ഇന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടുകൾ ഉച്ചത്തിൽ ഒഴുകിയെത്തുന്നു. സംഗീതം അല്ലേ, അതിനുണ്ടോ വല്ല ഭാഷയും ദേശവും ഒക്കെ എന്നു പിറു പിറുത്തു ഞാനും ഒരു നല്ല സംഗീത ആസ്വാദകൻ ആയി. പരസ്പരം കെട്ടിപ്പിടിച്ചും, ചുണ്ടിൽ ഉമ്മവെച്ചും ചില്ലു ഗ്ലാസുകളിൽ മധു നുണയുന്ന യുവ മിഥുനങ്ങൾ. ഈ രാത്രി അവരുടേത് മാത്രമാണ് എന്നാണ് അവരിൽ ചിലരുടെയെങ്കിലും വിചാരം. മനസ്സിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ലാത്ത കുശുമ്പോടെ അവിടുത്തെ കാഴ്ചകളിൽ നിന്ന് ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു.

ഫാസ്റ്റ് ഫുഡ് സംസ്കാരം കൊണ്ടും അനുദിനം വളരുന്ന ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യകൾകൊണ്ടും

ആഘോഷങ്ങൾ

രാം കുമാർ

ആരോഗ്യം നഷ്ടമാകുന്നു എന്ന് സ്വയം തോന്നലുള്ളവരിൽ ചിലർ ശരീര സംരക്ഷണത്തിനായി തീരത്തിന്റെ അരികിൽ തീർത്ത മനോഹരമായ നടവഴികളിലൂടെ ഓട്ടത്തിലും, ചാട്ടത്തിലും നടത്തത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചിലർ സൈക്കിളിൽ ആണ് അഭ്യാസ പ്രകടനം. പല പ്രായക്കാർ, ഭാഷക്കാർ, ദേശക്കാർ, വേഷക്കാർ അങ്ങിനെ ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിന് ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച ഒട്ടനവധി പേർ, ആണിനും പെണ്ണിനും പ്രത്യേകം നിറം കൊടുത്ത സൈക്കിളുകൾ, അതു കണ്ടപ്പോ ഒരു നിമിഷം സ്ത്രീ– പുരുഷസമത്വത്തെക്കുറിച്ചൊക്കെ ചുമ്മാതൊന്ന് ചിന്തിച്ചു... സ്വയം പുഞ്ചിരിച്ചു... ഒപ്പം ചാടിയ വയറിൽ തടവി സ്വന്തം ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു അഭിമാനിച്ചു തലയുർത്തി പിടിച്ചു.

കൂറ്റൻ തിരമാലകളെ രണ്ടായി പിളർത്താൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ആ വലിയ കടൽ പാലത്തിൽ ഇന്ന് സാമാന്യം നല്ല തിരക്കുണ്ട്. മീൻ പിടിക്കാൻ എത്തിയവരാണ് അതിലേറെയും. ചൂണ്ടയും, കൊളുത്തും, ഞണ്ട് പിടിക്കാൻ ഉള്ള കുഞ്ഞു വലയുമായി മനോഹരമായ ഈ സായാഹ്നം അവരും ആഘോഷമാക്കുകയാണ്. കയ്യിലുള്ള അവരുടെ പണി ആയുധങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഇക്കടലിലെ സമ്പത്ത് മുഴുവൻ അവർ കോരി എടുക്കുമോയെന്ന് ഒരുനിമിഷം വെറുതെ ഞാൻ സംശയിച്ചു. കൈ പിടിച്ച് അടുത്തിരിക്കാൻ പ്രണയിനിമാരൊന്നും കൂട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് ബോറടിച്ച എന്റെ കൈവിരലുകൾ പൂഴി മണലിൽ ദേഷ്യത്തോടെ എന്തൊക്കെയോ കുത്തിക്കുറിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു, തീരത്തെ തഴുകിയെത്തിയ ഇളം കാറ്റ് കാതിൽ കിന്നാരം ചൊല്ലിത്തന്നു. എല്ലാവരും ആഘോഷത്തിലാണ്. ഒരു പക്ഷെ ഈ ലോകം മുഴുവനും സർവ ചരാചരങ്ങളും പലവിധത്തിൽ ദൈവം വെച്ചു നീട്ടിയ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്ന തിരക്കിലാണ്, അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ മണൽ പരപ്പിൽ ഞാനും.

കൂറ്റൻ തിരമാലകളെ രണ്ടായി പിളർത്താൻ വെമ്പി നിൽക്കുന്ന ആ വലിയ കടൽ പാലത്തിൽ ഇന്ന് സാമാന്യം നല്ല തിരക്ക് ഉണ്ട്. മീൻ പിടിക്കാൻ എത്തിയവർ ആണ് അതിൽ ഏറെയും. ചൂണ്ടയും, കൊളുത്തും, ഞണ്ട് പിടിക്കാൻ ഉള്ള കുഞ്ഞു വലയുമായി മനോഹരമായ ഈ സായാഹ്നം അവരും ആഘോഷമാക്കുകയാണ്.

പാലത്തിൽ നിന്നും ചൂണ്ടയിട്ട് കൊണ്ടിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു വലിയ മീനിനെ കരയിലേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റിയിട്ടുണ്ട്. മീൻ കിട്ടിയ സന്തോഷത്തിൽ ആൾ പാലത്തിൽ നിന്നും അലറി വിളിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം എല്ലാരുടെയും ശ്രദ്ധ ഒച്ച വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ചെറുപ്പക്കാരനിലേക്കായി. പെട്ടെന്ന് എന്റെ അടുത്തു വെച്ചിരുന്ന മൊബൈൽ ഫോൺ തുരുതുര പിടച്ചു, ചൂണ്ടയിൽ കുരുങ്ങി കടൽ പാലത്തിൽ കിടന്നു അവസാന ശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ആ വലിയ മീൻ പിടച്ചത് പോലെ. ഒരു Whatsapp സന്ദേശം ആണ്. നാട്ടിലെ സ്കൂൾ ഗ്രൂപ്പിൽ നിന്നാണ്. പ്രിയ കൂട്ടുകാരന്റെ ഫോട്ടോയും താഴെ ഒരു മെസ്സേജും; 'സഹപാഠിയും നാട്ടുകാരനും സ്നേഹ നിധിയുമായ പ്രിയപ്പെട്ട ജയകൃഷ്ണൻ ഹൃദയാഘാതം വന്നു മരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനുശോചനങ്ങൾ.' വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ലാ...

നെറ്റിയിൽ കുറി വരച്ചു പുഞ്ചിരി തൂകി നിൽക്കുന്ന അവന്റെ ഫോട്ടോയിൽ നിന്നും കണ്ണെടുത്തപ്പോഴേക്കും എല്ലാ ആഘോഷങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ച് സൂര്യൻ ആ കടലിൽ താഴ്ന്നു പോയിരുന്നു, എന്റെ ചുറ്റും കുറ്റാക്കൂരിരുട്ട് പരന്നിരുന്നു. അതേ ജീവിതമെന്ന ആഘോഷത്തിലെ അവസാന ആഘോഷമാണല്ലോ മരണമെന്ന ആഘോഷം...

സാമൂഹ്യ സേവനത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളിൽ

സാമൂഹ്യ സേവനത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളിലും അഭിനന്ദനാർഹമായ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച് അഡ്‌ലെയിഡിലെ മലയാളികൾക്ക് അഭിമാനമായി മാറിയ ഫാദർ തോമസ്സ് കാരാമക്കുഴിയുമായി പ്രവാസി മാഗസ്സിൻ നടത്തിയ അഭിമുഖത്തിന്റെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ

സജിമോൻ ജോസഫ് വരകുകാലയിൽ

കാർത്തിക താന്നിയ്ക്കൻ

റിബേക്ക ഷാർക്കി അച്ചന്റെ സേവനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഓസ്ട്രേലിയൻ പാർലമെന്റിൽ വളരെ അഭിനന്ദനാർഹമായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി, അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ അറിയുവാൻ താത്പര്യപ്പെടുന്നു?

2019-ൽ ബുഷ് ഫയറിന്റെ സമയത്ത് ലോക്കൽ എംപിയും, ഞങ്ങളുടെ ഇടവക്കാരനുമായ ഡാൻ ക്രീഗൻ എന്നെ വന്ന് കാണുകയും, ബുഷ് ഫയർ റിലീഫ് സെന്ററായിട്ട് ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയും, അതിന്റെ ഹാളും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും തുറന്നു കൊടുക്കുമോയെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് ഞങ്ങൾ നിരവധി അശരണർക്ക് അവിടെ സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും, ലൂതറൻ ചർച്ച്, യുണൈറ്റിങ്ങ് ചർച്ച് എന്നിവരുടെ സഹായത്തോടെ ഞങ്ങൾ ഒരു മിനി സൂപ്പർ മാർക്കറ്റ് ബുഷ് ഫയറിൽ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി തുറന്ന് പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്ന് റിബേക്ക ഷാർക്കി കങ്കാരു ഐലന്റിലേക്കും ആഹാരവും വസ്ത്രവും മറ്റു അവശ്യ സാധനങ്ങളും കൊണ്ടു പോയിക്കൊടുത്തു. പിന്നീട് ബുഷ് ഫയറിനുശേഷം റിബേക്ക ഷാർക്കിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ബ്ലെയ്സ് എയിഡിന്റെ സെന്റർ ബുഷ് ഫയറിന്റെ കെടുതിയിൽപെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ തുടങ്ങി. ഈ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരിക്കും റിബേക്ക ഷാർക്കി പാർലമെന്റിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവുക.

ബ്ലെയ്സ് എയിഡ് എന്ന വാക്ക് മലയാളി വായനക്കാർക്ക് പുതിയ ഒരു അറിവായിരിക്കും, അതിനെക്കുറിച്ചൊന്ന് വിശദീകരിക്കാമോ?

2009-ൽ വിക്ടോറിയയിലുണ്ടായ ബുഷ് ഫയറിൽ കെവിൻ ബർണർ എന്ന ആളുടെ വീടും സ്ഥലവും കത്തി നശിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിനു 2000 ആടുകളുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഫെൻസ് നന്നാക്കുവാൻ വേണ്ടി വോളന്റിയേഴ്സിനെ ആവശ്യപ്പെട്ട് പത്രത്തിൽ പരസ്യം കൊടുത്തു. അടുത്ത ദിവസം നാൽപ്പതോളം വോളന്റിയേഴ്സ് വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫെൻസ് ശരിയാക്കി കൊടുത്തു. അന്നവർക്ക് ലഭിച്ച സഹായം അവർ മറ്റുള്ളവർക്കും നൽകുകയും, ആശയം പിന്നീട് ഒരു വലിയ പ്രസ്ഥാനമായി വളരുകയും ചെയ്തു.

ബ്ലെയ്സ് എയിഡിന്റെ ഭാഗമാകുവാൻ പ്രത്യേക പരിശീലനത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ?

ഞാൻ ആദ്യമായി ബ്ലെയ്സ് എയിഡിന്റെ ഭാഗമാകുവാൻ പോകുന്നത് അവിടുത്തെ വോളന്റിയേഴ്സിനു ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കാം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയായിരുന്നു. പക്ഷേ അതിന്റെ കോർഡിനേറ്റർ വെൻഡി കോപർ എന്നോട് ഫെൻസ് ക്ലിയർ ചെയ്യുവാനും ഫെൻസിങ് എങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നോക്കി പഠിക്കുവാനും പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവരെന്നെ ഫെൻസിങ് പഠിപ്പിച്ചു.

ബുഷ് ഫയറിന്റെ സമയത്ത് ബ്ലെയ്സ് എയിഡിലൂടെ കമ്മ്യൂണിറ്റിയെ കൂട്ടിയിണക്കിയപ്പോൾ, കൊറോണ പാൻഡെമിക്കിന്റെ സമയത്ത് അച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇവിടുത്തെ ഇന്റർനാഷണൽ സ്റ്റുഡന്റ്സിനെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നതായി അറിഞ്ഞു; അതിനെക്കുറിച്ചൊന്ന് വിശദീകരിക്കാമോ?

പാൻഡെമിക്കിന്റെ സമയത്ത് ഞാൻ ടെലിവിഷനിൽ ഒരു വാർത്ത കണ്ടു; ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രസ്ഥാനത്തിനു മുൻപിൽ ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തുനിൽക്കുന്ന അനവധി വിദ്യാർത്ഥികൾ. ഉടനെ തന്നെ ഞാൻ ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സി.ഇ.ഒ-യെ വിളിക്കുകയും ആ കുട്ടികളെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഭാഗമായി ലോക്കൽ ആൾക്കാരിലൂടെയും ഫെയ്സ് ബുക്ക് പേജിലൂടെയും സഹായങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ഒരുപാട് പേർ സഹായവുമായി മുൻപോട്ട് വരികയും ചെയ്തു. ഇരുന്നൂറോളം വിദ്യാർത്ഥികളെ ഞങ്ങൾക്ക് സഹായിക്കുവാനും സാധിച്ചു. മർത്തോമ്മാ സഭയിലെ സന്തോഷ് ചാക്കോയുമായുള്ള പരിചയത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മലയാളി സംഘടനയുമായി സഹകരിക്കുവാനും സാധിച്ചു. അവരുടെ സഹായത്തോടെ ഒരുപാട് കുട്ടികളുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ നേരിട്ട് ഭക്ഷണം എത്തിക്കുകയുണ്ടായി.

> “മറ്റുള്ളവരെ നാം സഹായിക്കുമ്പോൾ ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ നമ്മളെത്തന്നെയാണു സഹായിക്കുന്നത്. ഓരോ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിലും നമ്മൾ പുഞ്ചിരി നിറക്കുമ്പോൾ ആ സന്തോഷം നാമറിയാതെ തന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. പൗരോഹിത്യമെന്നത് ഞാൻ താണ്ടേണ്ട ഒരു മൈൽ ദൂരമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ താണ്ടുന്ന രണ്ടാമത്തെ മൈൽ ദൂരമാണു എന്റെ ചാരിറ്റി പ്രവൃത്തനങ്ങൾ.”

അച്ചന്റെ കാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചത് 'മിഷൻ ടു സീഫെയറേഴ്സ്' എന്ന സംരംഭമാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു?

2011–ൽ യോർക്ക് പെനിസ്വേലയിലെ പോർട്ട് ജയിൽസിൽ ഒരു ഷിപ്പ് വരുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ മൂന്ന് ഇന്ത്യൻ ഓഫീസേഴ്സ് ഉണ്ടെന്നും അറിഞ്ഞു. ആ ഷിപ്പിലെ ക്യാപ്റ്റൻ എന്നേയും ഇടവാംഗങ്ങളേയും ഒരു സൽകാരത്തിനു ക്ഷണിച്ചു. അതിനുശേഷം ഞങ്ങൾ അവരെ ഞങ്ങളുടെ കമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ ആദിത്യത്തിലേക്കും ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാ സൽകാരങ്ങൾക്കും സന്തോഷങ്ങൾക്കും ശേഷം അവർ യാത്രയാകുന്ന ദിവസം ഞാൻ ക്യാപ്റ്റനോട് നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി, 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടാണു നന്ദി പറയേണ്ടത്, കാരണം ഇനി ആറു മാസം കടലിൽ ഞങ്ങൾക്കൊപ്പമുള്ളത് നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മകൾ മാത്രമായിരിക്കും.' അന്നാണു മിഷൻ ടു സീഫെയറേഴ്സിന്റെ ഒരു സെന്റർ അവിടെ തുടങ്ങണമെന്നുള്ള ആശയം ഉരുത്തിരിഞ്ഞത്. ബിഷപ്പ് ഗ്യാരിയുടെ സഹായത്തോടെ എഡിത്ത്ബെർഗ്ഗിൽ ഒരു സെന്റർ തുടങ്ങുകയും അവിടുത്തെ ലോക്കൽ കമ്മ്യൂണിറ്റിയുടെ സഹായത്തോടെ സീഫെയറേഴ്സിനു വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ചില കപ്പലുകളിൽ ആത്മഹത്യാനിരക്കുകൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കപ്പലുകളിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാനും, അതിലെ ജോലിക്കാർക്ക് മാനസ്സികമായ ഒരു പിന്തുണ നൽകാനും എനിക്ക് സാധിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം സീഫെയറേഴ്സിനും അവരുടെ വരവ് അവിടുത്തെ ലോക്കൽ കമ്മ്യൂണിറ്റിയിലെ ബിസിനസ്സിനും പരസ്പരം സഹായകരമായി.

സീഫെയറേഴ്സിലും തീരുന്നില്ലാ അച്ചന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ; 2015–ൽ നേപ്പാളിൽ ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായപ്പോൾ അവിടെയൊരു ഓർഫണേജ് പണിത് നൽകിയതായി അറിഞ്ഞു. അതെങ്ങനെ സാധ്യമായെന്ന് ഒന്നു വിശദീകരിക്കാമോ?

യോർക്ക് പെനുസ്വേലയിൽ വെച്ച് ഇരുപത്തിരണ്ട് കുട്ടികളുള്ള ഒരു ഓർഫണേജിനുവേണ്ടി ഫണ്ട് റെയിസിങ്ങ് നടത്തുന്ന വിവരം ഞാനറിഞ്ഞു. ഞാനതിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും ഒരു ജേർണലിസ്റ്റിന്റെ സഹായത്തോടെ ആ ഓർഫണേജിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അറിയയാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് നേപ്പാളിൽ ഞാൻ നേരിട്ട് പോയി അന്വേഷിക്കുകയും ഒരുപാട് നല്ല മനസ്സുകളുടെ സഹായത്തോടെയും, വിവിധ ഫണ്ട് റെയ്സിങ്ങ് പരിപാടിയിലൂടെയും 325000 ഡോളർ സമാഹരിക്കുകയും 2017–ൽ ആ ഓർഫണേജ് എന്ന സ്വപ്നം സാത്ക്ഷാൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങയുടെ വിശ്വാസം എത്രമാത്രം അങ്ങയുടെ ചാരിറ്റി പ്രവർത്തനത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്?

'ഒരു മൈൽ ദൂരം പോകുവാൻ പറയുമ്പോൾ രണ്ടു മൈൽ ദൂരം പോവുക' എന്ന ആശയം എന്നെ ഒരുപാട് സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ നാം സഹായിക്കുമ്പോൾ ശരിക്കും പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ

നമ്മളെത്തന്നെയാണു സഹായിക്കുന്നത്. ഓരോ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിലും നമ്മൾ പുഞ്ചിരി നിറക്കുമ്പോൾ ആ സന്തോഷം നാമറിയാതെ തന്നെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നു. പൗരോഹിത്യമെന്നത് ഞാൻ താണ്ടേണ്ട ഒരു മൈൽ ദൂരമാണെങ്കിൽ, ഞാൻ താണ്ടുന്ന രണ്ടാമത്തെ മൈൽ ദൂരമാണു എന്റെ ചാരിറ്റി പ്രവൃത്തനങ്ങൾ. ഞാൻ ഒരു പുരോഹിതനായതുകൊണ്ട് സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്ന ചില ചട്ടക്കൂടുകൾക്കുള്ളിൽ എനിക്ക് നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പല സഹകരണവും നമുക്ക് ലഭിക്കാതെയും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ അവിടെയൊക്കെ എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്റെ ഇടവക ജനങ്ങളും കമ്മ്യൂണിറ്റി ആൾക്കാരുമാണ്.

ഫാദർ ബോബ് മഗ്വായിൽ വളരെ രസകരമായി ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി, നിങ്ങൾ മതത്തിന്റെ ഭാഗമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കൂട്ടിലടക്കപ്പെട്ട കോഴിയെപ്പോലെയാണ്. എന്നാൽ ആധ്യാത്മികതയെന്നത് (സ്പിരിച്ച്വാലിറ്റി) കൂട്ടിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ കോഴികളെപ്പോലെയാണ് (ഫ്രീ റെയ്ഞ്ച് ചിക്കൻ).

ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ചെയ്ത് ചാരിറ്റി പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ച് പറയാമോ?

കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്ത് അവിടെയുള്ള പാവപ്പെട്ട കുടുംബങ്ങളെയും, വൃദ്ധ സദനങ്ങളിലുള്ള വൃദ്ധരായ മാതാപിതാക്കളേയുമൊക്കെ പോയി സന്ദർശിക്കുകയും, അവരോടൊപ്പം സമയം ചിലവഴിക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്താണു എന്റെ ചാരിറ്റി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്, പിന്നീട് ഗുജറാത്തിൽ ഭൂകമ്പമുണ്ടായപ്പോൾ അവിടേയും വളരെ നല്ല രീതിയിൽ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ സാധിച്ചു.

അച്ചന്റെ ചാരിറ്റി പ്രവൃത്തനങ്ങൾ മലയാളി സമൂഹത്തിനു വലിയ പ്രചോദനമാണ്. സാമൂഹിക നന്മക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ താത്പര്യമുള്ളവരോട് അച്ചന്റെ സന്ദേശമെന്താണ്?

നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും നമ്മളാൽ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ മറ്റുള്ളവരെ സഹായിക്കുക. മസ്റ്റാർഡ് സീഡ് പ്രോജക്റ്റിന്റെ ഫൗണ്ടറായ ജോർജ്ജി തോമസ്സിനോട് പ്രവാസി മാഗസിന്റെ ഇന്റർവ്യൂവിനെ

> “നിങ്ങൾ മതത്തിന്റെ ഭാഗമാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കൂട്ടിലടക്കപ്പെട്ട കോഴിയെപ്പോലെയാണു, എന്നാൽ ആധ്യാത്മികതയെന്നത് (സ്പിരിച്ചുവാലിറ്റി) കൂട്ടിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ കോഴികളെപ്പോലെയാണ് (ഫ്രീ റെയ്ഞ്ച് ചിക്കൻ).”

ക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി മലയാളി സമൂഹത്തിലെ ഓരോ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു റീസൈക്കിൾ ബോട്ടിൽസ് കളക്ട് ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചാൽ, അത് സഹായിക്കുന്നത് ഒരുപാട് നിർദ്ധനരരായ ആൾക്കാരെയായിരിക്കുമെന്ന്. ചാരിറ്റി ആരംഭിക്കേണ്ടത്

NATIONAL WINNERS OF SEAFARERS' WELFRE AWARD!

Fr Thomas Karama, Treasurer Joan Correll, Chaplain Geoff Harrison & Secretary June Harrison proudly recieved the Annual National Lloyds List 17th Australian Shipping & Maritime Industry Award for Seafarers Welfare from Alan Schwartz, AMSA General Manager, in Sydney in November 2012

കുടുംബത്തിൽ നിന്നാണ്. ആഹാരമില്ലാത്തവനു ഒരു ഡോളർ പോലും വലിയ തുകയാണ്. അതിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി മറ്റുള്ളവർക്ക് സഹായം ചെയ്യുവാനുള്ള മനസ്സ് എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഫാദർ തോമസ്സ് കാരാമക്കുഴിക്ക് മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം, തുടർന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തന മേഖലകളിലൂടെ മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ കരുണയുടെ നെയ്തിരി തെളിക്കുവാൻ സാധിക്കട്ടെയെന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

വളരെ നല്ല ഒരു സേവനമാണ് അച്ചനും വോളന്റിയേഴ്സും ഈ കൊറോണക്കാലത്ത് ചെയ്തത്. മലയാളി സമൂഹത്തിന്റെ പേരിലും, പ്രവാസി മാഗസിന്റെ പേരിലുമുള്ള നന്ദി ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നു.

Corona Virus Disease 2019 (COVID 19) is one of the most deadliest pandemics in the history. The virus was first identified in December 2019 in Wuhan, China from where it was transmitted to almost all the countries in the world. As of current statistics, more than 179 million cases have been confirmed, with more than 3.88 million people succumbing to death. Of course, many more are the unreported cases around the world. It has also resulted in significant global, social and economical disruption. Shortage of food and necessary items exacerbated, due to panic buying. On the other hand, people learned to practice a more healthy way of living and reduced emission of pollutants thereby clearing the ozone layer as well. This article tries to detail the impact of COVID-19 in certain areas of life.

COVID EXPERIENCE

Captain P. K. Rajagopalan

1. Impact of COVID on common people

One of the most serious calamities that has affected us this era is no doubt the COVID 19 PANDEMIC. It has changed the whole perspective towards life. People adopted new style of living. We have to abide by the rules and regulations passed on to us by the governments and authorities. They have the maximum information from the Medical experts in the country, foreign govts, international organisations like the WHO etc. So they are

better informed than we are and it is in our best interest to follow their instructions.

We have had to abide by the precautions that are announced from time to time such as sanitizing our hands, regular hand washing, maintaining 1.5Mtrs to 2Mtrs social distancing and wearing masks while in the company of others. Instead of shaking hands, we followed the Indian Namaste. We started to consume more healthy and immune boosting foods as a preventive measure. Extensive vaccinations is also helping to have a control over the pandemic.

Lock down was another experience during the pandemic. Staying home gave all people an opportunity for having more family time. I have been able to catch up on reading (perhaps, the books resting on the shelf are so happy that they are being used!) I have also called our friends who live in different parts of the world and exchanged notes about what we have done and how

we achieved our objectives under the Covid Pandemic.

We go for groceries only once a week and that itself to the most convenient and nearest store.

Travel restriction is the another major impact on people who have their dear ones abroad. People started to experience anxiety and depression as they miss their yearly travel to the home country. Many people lost their loved ones in their family, but couldn't see them due to travel bans.

What we have learnt from COVID experience is to follow our own self-discipline. We have to restrict ourselves from our easy carefree ways to a well-planned routine. Strictly follow rules set by the authorities and take vaccination to prevent the deadliest spread of the disease. Protect yourself and it will safeguard others too!

2. Impact of Covid -19 on SA Pathology

Divya Bejoy

SA Pathology is an organisation providing diagnostic and clinical pathology services throughout South Australia for the public health sector. SA Pathology delivers quality pathology to medical practitioners and public and private hospitals through a linked system of laboratories across the state.

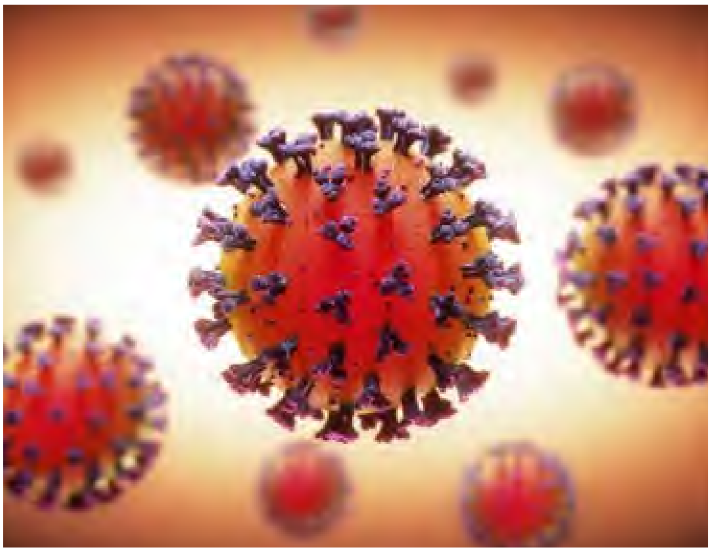

IMPACT ON WORK

- SA Pathology developed new tests and adapted testing platforms to achieve a world-leading response to the COVID-19 pandemic and has played a major role in the success of South Australia's covid-19 testing regime, performing up to 12,477 tests per day.
- SA Pathology established the nation's first drive-through testing service and introduced an SMS service which almost halved the average waiting time for negative results. It also introduced testing at private residences, residential aged care facilities and at our borders that helped the community a lot to come forward and get tested.
- Another challenging task during the critical early stages of pandemic, that was in March and April last year, was ensuring enough supply of PPE, test kits and reagents to run thousands of tests. Their move to develop an in-house platform ensured South Australia's testing capabilities were not interrupted.

IMPACT ON STAFF

- South Australia had one of the highest testing rates both nationally and internationally and remains among the highest per capita worldwide. Increased workload due to test numbers from both within our state and interstate caused a lot of stress on staff. Due to increased work load, Virology

needed more staff and had to employ new staff at short notice and had to train them within very limited time frame.

- Getting trained and learning new techniques within a short time frame created lot of pressure and confusions among staff members.
- Stress on staff due to increased workload and staff needing to take sick leave even if they only had mild respiratory symptoms. staff having to stay home to quarantine, or to stay home to look after kids if school/childcare not available etc caused shortage of staff. Since the staff could not move from site to site, it was impossible to get help from a different site.
- Some teams segregated and could not overlap, so staff rosters changed with very little consultation at short notice.
- Social distancing at work and places like tea room, created a distance between staff members. Staff members became very anxious concerning the welfare of their families both interstate and overseas.

Even though the response to the covid -19 pandemic created lot of work pressure on staff and management in the early stages, SA Pathology achieved the goal with great appreciation from community and Government. People started recognising the value and importance of pathology department. Eventually, SA Pathology got recognised and became one of five Australian health services to receive special recognition by the International Hospital Federation's (IHF) Beyond the Call of Duty for COVID-19 response recognition program.

In 2019, before the pandemic, SA Pathology embarked on a cost cutting program and was on the verge of privatisa-tion. Considering, SA Pathology -the hero of South Australia's covid-19 pandemic defence response, government decided not to privatise the organisation.

The author wishes to dedicate this achievement to all hard working SA Pathology staff and their families.

3. Impact On Hospitality Industry

By a Sydney hotelier

Impact of Covid -19 on Australia's Hospitality industry has been disastrous. There is no other event in the immediate history of Australia or even the world which had an impact across all sectors barring GFC. GFC was an accident which we could see coming and to an extent preventive measures were taken but Covid is a truck crash in slow motion which we all could see happening but absolutely powerless to do anything about it.

Hospitality industry was struggling with the impact of 2019-20 bushfire when covid hit, there is no option but to hunker down and wait for that light at the end of the tunnel. To put this disaster in numbers, Australia saw international travel reduce by 82% and domestic by 67% approximately. In effect, Australia lost about $80 billion which visitors would have spent otherwise. That is a lot of money to be missing from one industry. As expected, this resulted in drastic measures including outright closure of hotels and those who managed to stay open cut staff numbers by 80%. Those who managed to retain their jobs saw their hours reduced by almost 60-70%. Many Hotels changed hands because owners could not keep up with the financial commitments.

Recovery is slow and there is light at the end of the tunnel and that light is domestic tourism. More than capital cities it is the regional areas which is leading the charge. Austrlians are exploring

their own backyard in large numbers and that is a positive. Money must circulate; those regional areas which saw devastating bushfires and never managed to get on their feet are feeling more optimistic. Their restaurants are busy, BnB's are seeing sold out dates and this might continue for some time

Families are opting for staycations in city hotels and Airlines are operating flights to nowhere! We are doing things which we never thought we will consider, just a year ago. Hold on tight, this is going to a long ride.

In a nutshell , it's going to take another 5 years to have a complete control over the pandemic. Still, it's the rhythm of life to move on with our living. Though world has faced numerous calamities like world war, natural calamities and pandemics like Spanish Flu, it regained it's balance in 10-15 years. So human beings will always find a new way to replenish the balance in their life.

Grace
FLOOR & DECOR
A complete home solution
Shop 1, 589 Regency Road
Broadview SA 5083.
OUR PRODUCTS
HYBRID FLOORING
LAMINATE FLOORS
TIMBER FLOORS
CARPET / CARPET TILES
LUXURY VINYL PLANKS
TILES | COMMERCIAL FLOORING
PLANTATION SHUTTER | ROLLER SHUTTER
BLINDS | CURTAINS & SHEERS
OUTDOOR BLINDS
ARTIFICIAL LAWNS
FENCE | SOLAR | SLIDING GATE
SECURITY SCREEN DOORS
SECURITY CAMERA/
CCTV
(08) 7111 5333
0412 931 182
gracehomesolutions.com.au
graceflooranddecor@gmail.com
Grace Floor & Decor

The Magical Tree

Gadin Nair

There was a greedy woodcutter living in a village in China. He always thought of making money using any means. Village was a beautiful place which includes forest, mountains and a beautiful landscape. He cut trees and collected woods to make big boats to give to rich people at very expensive rates. He began to start making more money and became very greedy day by day. His wish was to be the richest in the village. As days passed, there were hardly any trees left to cut down. Still, The woodcutter had an evil laugh saying "I would become more rich!".

At the end, there was practically no tree to be seen in the village. The woodcutter traveled long distances in search of a tree. Finally, he stumbled upon a tree. He chopped it down with his big axe but it just assembled its wood back together. The wood cutter was so perplexed and puzzled. He chopped again and again, but it turned out to have the same result.

The woodcutter shouted "How is this possible?"

The tree spoke in a significant manner, "You have made a bad decision, you must pay the consequence."

The woodcutter was in disbelief. He answered "You are... Magical?"

The tree chuckled "Yes, You are a greedy old woodcutter who only values money without any other value in life and l have been watching you filthy woodcutter cutting down the poor trees.You just don't realise how much trees and plants can help humans also. They give humans life by giving them oxygen.

The woodcutter angrily replied "I just want money. I don't care about any other consequences."

Then, woodcutter tried to cut the tree again. Unfortunately, he tripped over a log. The tree pulled him back with his magical powers and the woodcutter was turned into a tree himself."

HANI MUSTHAFA

A Man Who's Driven by Passion

Hani Musthafa is the creator and the face of FLYWHEEL, which is one of the most reputed names among automobile enthusiasts. Hani is the most prominent automotive journalists from south India, known for his passion for anything on wheels. Here, Hani is sharing his thoughts and experiences with Udhav and Maanas, two young boys from Adelaide.

What inspired you to become an automotive journalist and who were your guiding lights within the industry?

"This is one of the question which was asked to me the most. First of all, I used to say that automotives/ automobiles are in my blood and that I was born with that interest. As long as I've been conscious, I am around cars and other automobiles such as trucks and bikes. I back this answer and so do my parents as they always used to tell me about that. When you started learning the alphabet as A for apple, B for Ball, etc, I had learnt it with the car names. For example A for Ambassador, B for Benz, etc."

"I always wanted to be something within the automotive industry and my ambition was to become an auto designer. But due to family commitments, I was unable to convince my parents that I wanted to pursue a career in the industry and so I completed my learning in management, whilst at the same time using my free time to study my ideal career options."

"After my graduation, I was living in Bangalore and I was upset that I was not following my passion. So, I initially thought of doing a part-time job in a car showroom in sales or something like that, but later on I was actually inspired to follow auto journalism

when my uncle wrote me a letter. In it was a paper cut out of a story of a person who was a lawyer by profession but turned out to be an auto journalist and started a magazine following his passion. His name is Bejoy Kumar and I have always looked up to him. That article about him actually inspired me to try take up automotive journalism. I was not big on writing or journalism but i gave it a try after talking to my parents and they backed me. I finally wrote an article and published it in a local daily called "Varthamanam" which was printed in Calicut."

"In 2002 I started writing and initially they said we'll look at the audience's response. Couple of articles later, they realised the potential and that's how I got in to automotive journalism. It was all driven by passion. In 2010, I started my show and the next year I stepped out from my family business and set apart all my time to my passion."

You were a Jury member in the WCOTY, would you mind just running us through the criteria behind the selection process on how a car is selected for that award?

"As you know, WCOTY is like the Oscar of Automotives. So the jury votes for the best cars that are launched each year. Not every car that is produced in the world is taken into account here, rather there are some criteria that is followed in order to have a set of cars to choose from. For example, it should be present in both European and U.S. markets as well as the prominent Asian markets in order to be considered for the award. The Steering Committee is based in Canada. In the core committee we have 93 jurors based all over the world and they will do the first part of short listing. We have to drive at least 80% of the cars in the panel. Then there will be voting which includes 3 stages in different categories. There are mainly 5 categories-World car of the year, World Luxury Car, Performance car, Urban car and Design of the year. There is another category that is not included in this and that is the Person of the year. The jury will vote for the top ten, top five and further on the final three vehicles. After this point KPMG will tabulate and scrutinize the overall voting result.

"I have been part of the jury for the last two years, that is for both 2020 and 2021 WCOTY awards. It was a great achievement as far as being an automotive journalist. I was also lucky enough to announce the World Urban Car Of The Year in the Delhi Auto Show last year."

Of the hundreds of cars you may have reviewed, which one has stuck with you the most?

"It's very difficult for me to choose a favourite here as cars are one of the most frequently updated gadgets in the world. There are new cars coming out on a daily basis, yet as far as I'm concerned, it's not exactly a new car that excites me, rather its a car that tickles your feelings when you drive it. So it could be an old car, could be a new car. But the moment you drive it, some excitement should occur within you. One of my favorite cars right now is the G-wagon, because I love off-roading and thankfully I own one. Another car that has really stuck with me is the first hyper car that I ever drove, the Lamborghini Murcielago SV. Each moment I was driving it, I was being pushed back into my seat due to the sheer power, so that was an unforgettable experience. I also had the opportunity to drive the SLR Mclaren which of course is a very rare car. In terms of other cars I love the Ferrari F12 Berlinetta. In terms of bikes, there's the R1, and I still love older bikes too, like the Royal Enfield Bullet. Recently, I've grown to be very fond of a truck, the MB Arocs 8x8 SLT, a super-heavy truck which is very rare to come across. I love trucks and heavy vehicles in general. I've been trying to get one to cover for the past 6 years and now I am very glad that I could do that."